

Arrest

nr. 303 218 van 14 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 3. X
 wettelijk vertegenwoordigd door hun moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYENEST
 Avenue de Fidevoye 9
 5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X, wettelijk vertegenwoordigd door hun moeder X, die verklaren van Angolese nationaliteit te zijn, op 18 september 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 8 augustus 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 december 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat P. VANCRAEYENEST, verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché H. NUYTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissingen:

1.1. De bestreden beslissing inzake eerste verzoekster S.D.:

“A. Feitenrelaas

Je beweert over de Angolese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Luanda, [...]01/2010. Je groeide op met jouw ouders en jouw broers en zus. Op 18/01/2019 verliet je samen met jouw moeder en broer en zus Angola. Via Portugal kwam je op 18/02/2019 aan in België.

Op 1 maart 2019 heeft jouw moeder een verzoek tot internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 11 februari 2022 besloot het CGVS tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 16/03/2022 dienden jouw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 25/10/2022 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, arrest nr. 279437.

Op 21 november 2022 werd er in jouw naam, en in de naam van jouw broer en zus, een verzoek tot internationale bescherming ingediend. Op 18 juli 2023 verklaarde het CGVS jouw verzoek ontvankelijk. Ter staving van dit verzoek vermelden jij en jouw moeder dat je de familie van jouw vader vreest, ten gevolge van de problemen die jij zou hebben gehad met de neef van jouw vader, N., sinds 2017. Sinds 2017 zou de inwonende neef N. jou seksueel misbruikt hebben. Hij bedreigde jou om dat geheim te houden. Rond begin 2018 is jouw moeder hier achter gekomen, en hebben jouw ouders N. uit het huis gegoooid. Dit zorgde voor veel discussies met de familie van jouw vader. De familie van jouw vader zou jou van hekserij beticht hebben.

Ter staving van jouw verzoek legde je de volgende documenten neer: een kopie van jouw Angolese identiteitskaart.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer (PO), die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; jouw moeder werd tevens gehoord in het kader van jouw verzoek (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...]), en er werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Je wenste zelf ook gehoord te worden met bijstand van een vrouwelijke tolk Portugees, en een vrouwelijke PO, hetgeen door het CGVS voorzien werd. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS besluit dat het niet geloofwaardig is dat je jouw land van herkomst hebt verlaten omwille van een gegronde vrees ten aanzien van de familie van jouw vader ten gevolge van jouw slachtofferschap van seksueel misbruik dat gepleegd werd door de neef van jouw vader (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...]).

Het CGVS merkt op dat het feit dat jouw moeder deze problemen niet heeft vermeld in haar eerste verzoek tot internationale bescherming nefast is voor de geloofwaardigheid van jouw beweerde problemen. Jouw moeder werd meermaals gevraagd over de vrees in hoofd van haar kinderen bij terugkeer naar Angola in het kader van haar eigen verzoek tot internationale bescherming, ze liet het echter na om verklaringen af te leggen over de beweerdelijke problemen die jij had met N. en met de familie van jouw vader (notities persoonlijk onderhoud in dossier [...] p. 18 en p. 25).

Jouw moeder legde hierover uit dat ze dacht dat de verklaringen over de politieke problemen voldoende zouden zijn, maar toen kreeg ze een negatieve beslissing, en omdat ze niet kan terugkeren naar Angola had ze er voor gekozen om opnieuw een asielaanvraag in te dienen (notities persoonlijk onderhoud in dossier [...] p. 7). Jouw moeder legde uit dat toen ze zag dat jullie gingen moeten terugkeren naar Angola, ze dat jullie niet wilde aandoen, en dat ze besloot om hierover verklaringen af te leggen (notities persoonlijk onderhoud in dossier [...] p. 13).

Indien jouw moeder van oordeel was dat er in jouw hoofd een gegronde vrees tot vervolging is, of een risico op het lijden van ernstige schade volgens de definitie van de subsidiaire bescherming, dan kan er van haar wel verwacht worden dat ze deze vrees kenbaar maakt op het moment dat ze naar jouw vrees gevraagd wordt. Het feit dat jij veel schroom hebt om hierover te vertellen, is geen verschonende verklaring voor waarom ze dat niet deed, daar jouw moeder bevestigd werd in haar eigen verzoek, en niet jij zelf. Dergelijke laattijdige onthullingen, met als doel om teruggeleiding naar Angola te voorkomen, hebben een negatieve impact op de geloofwaardigheid van jouw beweerde vrees.

Ten tweede is het CGVS van oordeel dat, op basis van de verklaringen van jouw moeder met betrekking tot de feiten an sich, er niet is aangetoond dat jij een gegronde vrees hebt bij terugkeer naar Angola, daar de context en de omstandigheden van het vermeende misbruik en de problemen met de familie van N., niet geloofwaardig zijn. Het CGVS stelt vast dat jouw moeder verklaarde dat ze met jou naar het ziekenhuis is gegaan voor een onderzoek, nadat ze het misbruik achterhaald had (notities persoonlijk onderhoud in dossier [...] p. 9). Ze legde echter geen enkel medisch document hier van neer om deze bewering te staven. Dit ondanks het feit dat jij beweerdelijk toch verschillende keren zou zijn teruggegaan naar deze medische post. Verder slaagde jouw moeder er ook niet in om te duiden waar N. naar toe ging nadat hij door jouw vader en moeder het huis uit werd gestuurd (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 9). Dit is toch wel opmerkelijk gezien de bedreigingen die er zouden zijn geweest vanuit die kant van de familie niet omwille van het feit dat jouw ouders N. hadden weggestuurd. Er was dus ook nog voldoende contact tussen de verschillende families, dat het niet geloofwaardig is dat jouw moeder niet zou weten waar N. naartoe ging. Zeker indien er toch sprake zou zijn geweest van bedreigingen, is het ook gewoon wenselijk om te weten waar de oorzaak van die bedreigingen verblijft. Het feit dat jouw moeder verklaarde dat niet te willen weten, is hier geen afdoende verklaring voor.

Het CGVS stelt ook vast dat de verklaringen van jouw moeder over de ernst van de beweerde vervolging die jij zou vrezen bij terugkeer naar Angola, haaks staan op haar verdere verklaringen met betrekking tot deze vervolging. Voor het CGVS verklaarde jouw moeder dat jullie geen enkele veiligheid meer hebben in Angola en dat jij al met de dood bedreigd werd (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 7). Echter, wanneer er gekeken wordt naar wat er feitelijk gebeurde, bleef het voornamelijk tot discussies tussen jouw moeder en de familie van N., ook de familie van jouw moeder was betrokken (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 10). De moeder van N., en de zussen van de moeder van N., zouden meerdere keren naar jouw zijn gekomen en dan vervolgens er meestal discussies, en bedreigingen over wat er zou gebeuren indien jullie de politie zouden inlichten (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 10). Jouw moeder werd gevraagd naar wat ze had gedaan om de situatie met de familie van N. op te lossen (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 11). Ze legde uit dat ze met haar familie gesproken had, gezien had dat de politie niets kon doen, en dan besloten had om het land te verlaten. Het CGVS merkt op dat er tussen niets doen, en het land verlaten, wel nog een hele resem aan mogelijke oplossingen zitten, die redelijkerwijze genomen zouden worden om de problemen te verminderen. **Het gegeven dat jouw moeder geen enkele van de volgende stappen genomen heeft, maakt de omstandigheden van jouw beweerde problemen niet geloofwaardig.** Zo zou jouw moeder nooit geprobeerd hebben om tot een oplossing te komen via onderhandeling met de familie van N., naar haar eigen verklaringen omdat het klimaat niet meer gezond was (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 11). Ondanks het feit dat het zogenaamde klimaat niet meer goed zou zijn, blijven deze mensen wel familie, en kan er wel verwacht worden dat er in eerst instantie getracht wordt om een onderlinge oplossing te zoeken.

De feiten zouden ook al dateren van begin 2018, en jullie hebben nog tot begin 2019 in hetzelfde huis gewoond waar jouw ouders N. zouden hebben weggestuurd (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 12). **Gezien de ernst van de beweerde bedreigingen, en het feit dat de familie van N. jullie duidelijk wist wonen, is het weinig geloofwaardig dat jouw familie in die periode nooit overwogen had om te verhuizen naar een andere locatie om zo de familie van N. te ontlopen** (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 12). Wanneer jouw moeder hierover bevestigd werd, legde ze uit dat de eerste keer dat ze ooit reisde, de keer was toen jullie Angola verlieten. Het CGVS merkt hierbij ook op dat de moeder van jouw moeder beweerdelijk in november 2018 naar de provincie van Uige verhuisde, waaruit dus ook blijkt dat het wel een mogelijk oplossing is om binnen Angola te verhuizen (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 9).

Verder legde jouw moeder ook uit dat haar kant van de familie steeds N. gingen opzoeken om hem dan in elkaar te slaan (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 12).

Echter zou jouw moeder haar familie jullie beweerdelijk niet kunnen beschermen tegen de (doods)bedreigingen van de familie van N.. Jouw moeder verklaarde dat het moeilijk zou zijn om jullie te

beschermen, vermits de familie van N. ook wist waar jij naar school ging en dergelijke. Echter, gezien de familie van jouw moeder schijnbaar toch ook N. kon vinden, en hem kon aanvallen, is het weinig geloofwaardig dat ze jullie niet op andere manieren ook konden bijstaan. Tot slot benadrukt het CGVS ook dat jouw moeder/jouw familie nooit naar de politie is gegaan om hulp te zoeken voor de problemen met de familie van N.. Het CGVS erkent dat het niet evident is om dergelijk seksueel misbruik te gaan aangeven bij de politie. Maar naast het seksueel misbruik, was er ook het feit dat jij bedreigd zou zijn geweest door de familie van N., wat an sich al genoeg redenen zijn om hulp te gaan zoeken bij de Angolese overheid. Het CGVS beklemtoont dat de bescherming geboden door de Angolese overheid niet absoluut is, dergelijke bescherming is er nooit, maar dat er wel van jouw familie kon verwacht worden om zich in eerste instantie tot hen te wenden voor directe hulp. Jouw moeder haar verklaring dat de familie de politie zou kunnen omkopen, en dat de jongen toch terug zou kunnen vrijkomen, is geen afdoende verklaring om deze nalatigheid te verschonen. Jouw moeder had ook nog verklaard dat de familie jullie bedreigd hadden als jullie naar de politie gingen, maar anderzijds waren die bedreigingen er nog steeds toen jullie niet naar de politie gingen, dus uiteindelijk maakte naar de politie gaan geen verschil op vlak van de ernst van de bedreigingen.

Op basis van alle bovenstaande vaststellingen, concludeert het CGVS dat het niet geloofwaardig is dat jij en jouw familie Angola hebben verlaten omwille van een gegronde vrees tot vervolging ten aanzien van de familie van N..

Je legde ter staving van jouw verzoek ook nog een kopie van jouw identiteitskaart neer. Deze kopie kan jouw identiteit ondersteunen, maar heeft verder geen invloed op de vaststellingen in deze beslissing.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 10 juli 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor je wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.2. De bestreden beslissing inzake verzoeker S.C. luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je beweert over de Angolese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Luanda, op [...]03/2012. Je groeide op met jouw ouders en jouw broers en zus. Op 18/01/2019 verliet je samen met jouw moeder en zussen Angola. Via Portugal kwam je op 18/02/2019 aan in België.

Op 1 maart 2019 heeft jouw moeder een verzoek tot internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 11 februari 2022 besloot het CGVS tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 16/03/2022 dienden jouw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 25/10/2022 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, arrest nr. 279437.

Op 21 november 2022 werd er in jouw naam, en in de naam van jouw zussen, een verzoek tot internationale bescherming ingediend. Op 18 juli 2023 verklaarde het CGVS jouw verzoek ontvankelijk. Ter staving van dit verzoek vermeld jouw moeder dat ze voor al haar kinderen de familie van jouw vader vreest, ten gevolge van de problemen die jouw zus D. zou hebben gehad met de neef van jouw vader, N., sinds 2017.

Het feit dat N. door jouw familie uit het huis gegooid werd, zorgde voor veel discussies met de familie van jouw vader. Hierdoor vreest jouw moeder dat deze problemen ook gevolgen zouden hebben voor jou. In Angola waren er veel dieven, en veel te veel ruzie.

Ter staving van jouw verzoek legde je de volgende documenten neer: een kopie van jouw identiteitskaart.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer (PO), die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; jouw moeder werd tevens gehoord in het kader van jouw verzoek (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...], en er werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst. Je wenste zelf ook gehoord te worden met bijstand van een vrouwelijke tolk Portugees, en een vrouwelijke PO, hetgeen door het CGVS voorzien werd.

Je werd in het Nederlands gehoord door een vrouwelijke PO, je verklaarde dat je geen tolk Portugees nodig had. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit de verklaringen van jouw moeder blijkt dat jouw vrees ten aanzien van de familie van jouw vader / de familie van N. volledig voortvloeit uit de problemen die jouw zus D. beweerdelijk had ondervonden in Angola (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...]B p. 8-9). Deze beweerde problemen werden in de beslissing in dossier [...] als ongeloofwaardig bevonden.

Je legde ter staving van jouw verzoek ook nog een kopie van jouw identiteitskaart neer. Deze kopie kan jouw identiteit ondersteunen, maar heeft verder geen invloed op de vaststellingen in deze beslissing.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 10 juli 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor je wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

1.3. De bestreden beslissing inzake tweede verzoekster S.G.:

"A. Feitenrelaas

Je beweert over de Angolese nationaliteit te beschikken en geboren te zijn in Luanda, op [...] /10/2016. Je groeide op met jouw ouders en jouw broers en zus. Op 18/01/2019 verliet je samen met jouw moeder en zussen Angola. Via Portugal kwam je op 18/02/2019 aan in België.

Op 1 maart 2019 heeft jouw moeder een verzoek tot internationale bescherming ingediend dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 11 februari 2022 besloot het CGVS tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering

van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 16/03/2022 dienden jouw moeder een beroep tegen deze beslissing in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die op 25/10/2022 een arrest velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, arrest nr. 279437.

Op 21 november 2022 werd er in jouw naam, en in de naam van jouw broer en zus, een verzoek tot internationale bescherming ingediend. Op 18 juli 2023 verklaarde het CGVS jouw verzoek ontvankelijk. Ter staving van dit verzoek vermeld jouw moeder dat ze voor al haar kinderen de familie van jouw vader vreest, ten gevolge van de problemen die jouw zus D. zou hebben gehad met de neef van jouw vader, N., sinds 2017. Het feit dat N. door jouw familie uit het huis gegooid werd, zorgde voor veel discussies met de familie van jouw vader. Hierdoor vreest jouw moeder dat deze problemen ook gevolgen zouden hebben voor jou, en dat jij ook het slachtoffer kan worden van seksueel misbruik.

Ter staving van jouw verzoek legde je de volgende documenten neer: een kopie van jouw geboorteakte.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd jouw moeder bevraagd over de redenen waarom er in jou hoofd een verzoek tot internationale bescherming werd ingediend. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Uit de verklaringen van jouw moeder blijkt dat jouw vrees ten aanzien van de familie van jouw vader / de familie van N. volledig voortvloeit uit de problemen die jouw zus D. beweerdelijk had ondervonden in Angola (notities persoonlijk onderhoud CGVS in dossier [...] p. 13). Deze beweerde problemen werden in de beslissing in dossier [...] als ongeloofwaardig bevonden.

Je legde ter staving van jouw verzoek ook nog een kopie van jouw geboorteakte neer. Deze kopie kan jouw identiteit ondersteunen, maar heeft verder geen invloed op de vaststellingen in deze beslissing.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd jou de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 22 juni 2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor je wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een eerste en enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van “artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de schending van artikelen 48/3, 48/4, 48/7, 57/6/2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 1, sectie A, §2 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951, evenals van de gegrondheid en de wettelijkheid van de

beslissingen betreffende de hoedanigheid van vluchteling en de status van subsidiaire bescherming, van de beginselen van behoorlijk bestuur, van verzorgs- en zorgvuldigheid, et de duidelijke oordeelvergissing; van artikel 3 van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens."

Verzoekers vatten het verzoekschrift aan met een korte theoretische toelichting inzake enkele van de voormelde geschonden geachte bepalingen.

Verder ontwikkelen zij het middel als volgt:

"A. De gegronde vrees voor vervolging

Overwegende dat de asielgronden van de drie verzoekers verband houden met het geweld dat S.D. heeft ondergaan.

Dat het CGVS de drie beslissingen motiveert op basis van diezelfde gronden.

De vrees van verzoekster S.D. in geval van terugkeer naar Angola dient derhalve te worden onderzocht.

Dat verzoekster seksueel is misbruikt door haar neef N..

Dat ze in haar verhoor stelt [...]

Ze verklaarde dat haar oom N. veel ouder was dan zij (NEP, p.8).

Het CGVS is van mening dat de vrees van verzoekster niet is bewezen.

Maar ook al is het moeilijk om een kind te ondervragen over het seksuele geweld waaraan ze werd blootgesteld, moet worden benadrukt dat het CGVS verzoekster slechts één vraag heeft gesteld over het geweld dat ze had ondergaan.

Het antwoord van verzoekster vereiste echter meer details.

Het CGVS had verzoekster kunnen vragen: "Kan je me meer vertellen over de bedreigingen van je oom?

Was u vaak alleen thuis? Hoe vaak heeft uw oom u gevraagd om dingen te doen die u niet wilde doen? Heb je dit aan je moeder verteld? Wat gebeurde er toen je moeder erachter kwam? Wat vroeg hij je om te doen?"

Al deze vragen hadden het mogelijk kunnen maken om de realiteit van het door verzoekster ondervonden geweld aan te tonen.

Verzoekster was 13 jaar oud en had deze vragen kunnen beantwoorden.

Dat de enige vraag die werd gesteld volledig oppervlakkig bleef en dat er niet inhoudelijk op werd ingegaan.

Dat het CGVS weliswaar in een stereotiepe bewoording automatisch aangaf dat het tijdens het verhoor rekening had gehouden met de bijzondere kwetsbaarheid van een minderjarig kind, maar dat het dit niet had gedaan.

Dat de loutere vermelding van deze stereotiepe zin en de "voorzichtigheid" in de analyse van de grond van de zaak niet kan volstaan om aan te tonen dat de kwetsbaarheid van verzoekster, als slachtoffer van seksueel misbruik toen zij 8-9 jaar oud was, daadwerkelijk in aanmerking werd genomen in de beslissing.

Dat het CGVS het algemene beginsel van grondigheid en behoorlijk bestuur heeft geschonden en een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door te oordelen dat verzoeksters vrees niet was aangetoond, terwijl de vragen die tijdens het verhoor werden gesteld niet nauwkeurig waren en verzoekster niet in staat stelden om haar vrees aan te tonen.

Het CGVS heeft kennelijk artikel 1A van het Verdrag van Genève en de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15/12/80 geschonden door te oordelen dat verzoekster geen gegronde vrees had voor vervolging in geval van terugkeer naar Angola.

Dat het middel gegrond is

B. De daadwerkelijke bescherming door de Angolese overheden

De moeder van verzoekster verklaart dat zij niet in staat was contact op te nemen met de autoriteiten.

Zij verklaart dit in de eerste plaats uit haar wens om haar dochter niet tot zondebok te maken van de spanningen en het geweld die binnen het gezin reeds te groot waren.

Bovendien was zij door de familie met de dood bedreigd als zij naar de politie durfde te gaan.

Dat de familie geloofde dat verzoekster had gelogen over het misbruik.

Ze verklaarde ook dat de autoriteiten in Angola vermijden zich te mengen in kwesties binnen de familie.

Het CGVS verklaarde in zijn beslissing dat, zelfs indien de door de Angolese autoriteiten geboden bescherming niet absoluut was, verzoeksters moeder contact had moeten opnemen met de autoriteiten.

Dat de analyse van het CGVS van de situatie volledig ethnocentrisch is, zonder rekening te houden met de sociale en culturele realiteit in Angola.

Uit tal van rapporten blijkt dat de politie weigert rekening te houden met klachten over huiselijk geweld en dat deze onderwerpen taboe zijn.

Hoewel verkrachting in Angola strafbaar is, wijst het rapport van de Amerikaanse ambassade in Angola op de beperkingen van de vervolging van dergelijke misdrijven.

Met betrekking tot gevallen van verkrachting van minderjarigen geeft het rapport opnieuw aan dat het gebrek aan middelen een belemmering vormde voor de vervolging van de meeste gevallen van geweld. [...]

Dat uit het BTI-rapport van 2022 blijkt, met betrekking tot huiselijk geweld in het algemeen, dat de politie het opstellen van een proces-verbaal liever vermijdt : [...]

Dat uit talrijke rapporten blijkt dat er een gebrek is aan vervolging en een gebrek aan interesse van de kant van de wetshandhavinginstanties om zaken binnen het gezin te vervolgen.

Dat dit een zaak is die geacht wordt binnen het gezin te worden behandeld, en niet door de staat.

Dat dit probleem, in het bijzonder met betrekking tot geweld tegen minderjarigen, is benadrukt door tal van internationale organisaties.

Het Comité inzake de uitbanning van discriminatie van vrouwen verklaarde in zijn verslag van maart 2023 dat [...]

Dat de directeur van INAC (Instituto Nacional de Criança), De Heer P.K., stelt inzake vervolging van de daders : [...]

Het is duidelijk dat gevallen van seksueel geweld tegen minderjarigen niet worden vervolgd en dat de slachtoffers machteloos staan.

De door de Angolese autoriteiten geboden bescherming is zeer beperkt en kan niet als doeltreffend worden beschouwd.

Dat het CGVS een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door te oordelen dat verzoeksters moeder contact had kunnen en moeten opnemen met de Angolese autoriteiten.

Dat de politie in Angola weigert tussen te komen in problemen binnen het gezin, des te meer wanneer het gaat om gendergeweld of geweld tegen minderjarigen.

Dat deze weigering duidelijk wordt verklaard door culturele normen in Angola.

Artikel 1A van het Verdrag van Genève bepaalt dat een vluchteling een persoon is die uit gegronde vrees voor vervolging de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen.;

Dat Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugees Status van UNHCR luidt: [...]

Dat in casu, ook al heeft verzoeksters moeder niet uitdrukkelijk een beroep gedaan op de autoriteiten om haar dochter te beschermen, de talrijke rapporten bevestigen dat zelfs indien zij een beroep had gedaan op de autoriteiten, zij hun bescherming niet zou hebben kunnen verkrijgen, aangezien deze in de praktijk ondoeltreffend is.

Het CGVS schendt kennelijk de in het middel vermelde bepalingen door te oordelen dat verzoekster de vluchtelingenstatus niet kan worden verleend, hoewel zij voldoet aan de voorwaarden van het Verdrag van Genève en de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15/12/80.

Dat het middel gegrond is

C. Kritiek door CGVS

C.1. De verklaringen van de moeder van de verzoekster

Overwegende dat het CGVS verzoeksters moeder heeft verweten dat zij het geweld waarvan haar dochter het slachtoffer was, niet heeft vermeld toen zij om internationale bescherming verzocht.

Dat verzoeksters moeder dit geweld aanvankelijk niet wenste te vermelden om haar dochter een dergelijke procedure te besparen.

Dat het door haar dochter ondervonden geweld echter de kern vormde van de door verzoekster in haar eigen verzoek beschreven problemen binnen het gezin.

De reeds bestaande spanningen werden nog verergerd door de verkrachting waarvan verzoekster het slachtoffer was en door de wens van de familie om deze in de doofpot te stoppen.

Verzoekster wilde enkel haar dochter beschermen.

De problemen van verzoeksters moeder konden echter niet volledig zijn zonder een fundamentele gebeurtenis te vermelden, namelijk de verkrachting van haar dochter.

Dat het CGVS in elk geval geen enkel argument kon ontlenen aan het feit dat verzoeksters moeder deze verkrachting niet had aangehaald in het kader van haar eigen verzoek.

Dat het verzoek om internationale bescherming van de kinderen wel ontvankelijk werd verklaard.

Dat het CGVS dus van oordeel was dat het geweld dat verzoekster had ondergaan een nieuw element vormde in de zin van artikel 57/6/4 van de wet van 15/12/80.

Dat het dus aan het CGVS toekwam om dit nieuwe element te analyseren, door verzoeker meer vragen te stellen om de omstandigheden van dit geweld te verduidelijken, wat het niet heeft gedaan.

Dat het CGVS niet enerzijds kon oordelen dat het geweld een nieuw element was en er anderzijds geen geloofwaardigheid aan kon hechten omdat dit nieuwe element niet was vermeld in het IPR van verzoeksters moeder.

Dat het CGVS zijn zorgplicht niet is nagekomen

C.2 De medische documenten

Overwegende dat verzoekster na het geweld door een arts in Angola is onderzocht.

Dat het CGVS de geloofwaardigheid van het door verzoekster ondervonden geweld in twijfel trekt omdat zij geen medische documenten heeft overgelegd.

Dat de Note on the burden and Standard of Proof in Refugee Claims stelt [...]

De moeder van verzoekster vond het niet nodig om te vertellen over het geweld waarvan haar dochter het slachtoffer was, en achtte het daarom niet opportuun om een verklaring van de arts te vragen.

Dat het in Angola sowieso niet nuttig zou zijn geweest, gezien het gebrek aan belangstelling voor huiselijk geweld, zoals hierboven vermeld.

Dat verzoekster medische documenten zal overleggen om het door haar ondervonden geweld aan te tonen

Dat het ontbreken van bewijsstukken in ieder geval geen reden tot weigering kan zijn, zeker niet wanneer de angst niet naar behoren is onderzocht door het CGVS, zoals hierboven al is aangegeven.

C.3. De maatregelen die de moeder van de verzoekster nam

Overwegende dat het CGVS van mening is dat verzoeksters moeder stappen had moeten ondernemen om de problemen met de familie van Nelson op te lossen.

Ter herinnering, verzoeksters moeder werd voortdurend met de dood bedreigd opdat zij genoemde Nelson niet zou aangeven bij de politie.

Verzoeksters moeder verklaarde dat zij had geprobeerd de zaak met de familie te bespreken, maar dat dit niet meer mogelijk was wegens de grote spanningen.

Het CGVS motiveerde zijn beslissing als volgt : [...]

Deze bewering kan niet worden aanvaard.

De familie beschuldigde verzoekster ervan te liegen over het seksueel misbruik dat zij had ondergaan.

Dat verzoekster en haar moeder doodsb bedreigingen hadden ontvangen.

Dat deze mensen weliswaar familieleden van verzoekster waren, maar dat het feit bleef dat zij het seksueel geweld waarvan verzoekster het slachtoffer was, op geen enkele wijze veroordeelden en zelfs in de doofpot wilden stoppen.

In deze omstandigheden is het gewaagd om van een " onderlinge oplossing " te spreken.

C.4. De mogelijke interne vlucht

Overwegende dat het CGVS van mening is dat verzoeksters moeder had kunnen overwegen te verhuizen om de problemen te ontvluchten.

Deze redenering is echter volledig stereotiep en houdt geen rekening met de individuele situatie van verzoekster en haar familie.

Dat bedreigde personen hoe dan ook niet verplicht zijn om alle middelen die hen in hun land van herkomst ter beschikking staan uit te putten, zoals het UNHCR in zijn nota over interne vlucht stelt: [...]

Dat in de nota wordt gespecificeerd dat de mogelijkheid van interne vlucht of hervestiging vereist dat rekening wordt gehouden met de persoonlijke situatie van de asielzoeker en de omstandigheden in het land waar deze mogelijkheid wordt overwogen.

Bij deze beoordeling is het belangrijk rekening te houden met factoren zoals leeftijd, geslacht, gezondheid, handicap, gezinssituatie en -relaties, sociale of andere kwetsbaarheden, etnische, culturele of religieuze overwegingen, politieke en sociale banden en verenigbaarheid, en taalkwesties. Met name het ontbreken van etnische of culturele banden kan leiden tot isolement van een individu en zelfs tot discriminatie van hem of haar binnen gemeenschappen waar dit soort banden het dagelijkse leven domineren.

Het vraagstuk van de interne vlucht doet zich voor wanneer het geweld specifiek plaatselijk is.

In dat geval is de geweldpleger niet beperkt tot een bepaald territoriaal gebied, maar kan hij naar Angola reizen om de vervolging voort te zetten.

In de nota van de UNHCR wordt gepreciseerd dat in geval van vervolging door een niet-overheidsinstantie met name rekening moet worden gehouden met twee criteria: [...]

Dat de nota ook stelt dat moet worden nagegaan of het redelijk is om van de verzoekster te verwachten dat zij naar het land verhuist, en dat wat redelijk is onder meer kan worden geanalyseerd op basis van de economische situatie van de verzoekster, de eerdere vervolgingen die zij heeft ondergaan en de sociale en culturele context.

In casu heeft het CGVS geen van deze factoren geanalyseerd, maar enkel vermeld dat verzoeksters grootmoeder in 2018 had kunnen verhuizen en dat verzoeksters moeder dit dus ook zou kunnen.

Dat deze redenering niet adequaat en niet relevant is met betrekking tot de beginselen die in de nota van de UNHCR worden aangevoerd.

Dat het CGVS zijn zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden door verzoeksters persoonlijke situatie niet te onderzoeken, een beoordelingsfout heeft gemaakt door te oordelen dat interne vlucht mogelijk was, en zijn motiveringsplicht heeft geschonden door een volledig stereotiepe redenering over de mogelijkheid van interne vlucht te volgen.

Het middel is gegrond."

2.2. Ter terechtzitting leggen verzoekers middels een aanvullende nota volgend stuk neer:

"1. Attest van gynaecoloog van 13.12.2023 m.b.t. S.D.I."

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom verzoekers om internationale

bescherming al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De verwijzing naar wetsbepalingen, rapporten en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissingen behept zijn met een onregelmatigheid of dat verzoekers nood hebben aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekers om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van hun verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moeten een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekers aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekers samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven.

Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, *M.*, pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit als ook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer verzoekers bepaalde aspecten van hun verklaringen niet staven met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Voorafgaand dient opgemerkt dat verzoekers' moeder op 1 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende in België en dat dit verzoek op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekers als vergezellende minderjarigen werd ingediend.

Op 11 februari 2022 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen in hoofde van verzoekers moeder - en dus ook ten aanzien van verzoekers - een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Op 25 oktober 2022 bevestigde de Raad deze beslissing (RvV nr. 279 437).

Op 21 november 2022 werd er in elk van verzoekers' naam een verzoek om internationale bescherming ingediend. Deze respectievelijke verzoeken werden op 18 juli 2023 ontvankelijk verklaard.

Uit de verklaringen van verzoekers' moeder blijkt dat de vrees van zowel tweede verzoekster S.G. als verzoeker S.C. ten aanzien van de familie van hun vader / de familie van N. volledig voortvloeit uit de problemen die eerste verzoekster S.D. beweerdelijk had ondervonden in Angola (notities van het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2023 inzake tweede verzoekster S.G., p. 13 (hierna: notities tweede verzoekster S.G.); notities van het persoonlijk onderhoud van 14 juni 2023 inzake verzoeker S.C., p. 8-9 (hierna: notities verzoeker S.C.)). Dit blijkt tevens uit lezing van het verzoekschrift, dat stelt: *"Overwegende dat de asielfronden van de drie verzoekers verband houden met het geweld dat S.D. heeft ondergaan. Dat het CGVS de drie beslissingen motiveert op basis van diezelfde gronden. De vrees van verzoekster S.D. in geval van terugkeer naar Angola dient derhalve te worden onderzocht."* (verzoekschrift, p. 3).

5. Het verzoekschrift bevestigt dat eerste verzoekster S.D. in 2018 in Angola seksueel misbruikt werd door haar neef N. en volhardt in de daaruit voortvloeiende vrees voor vervolging ten aanzien van de familie van verzoekers' vader en N..

Blijkens de bestreden beslissing genomen in hoofde van eerste verzoekster S.D. wordt geen geloof gehecht aan het vermeende seksueel misbruik van eerste verzoekster S.D. door N. en de vrees voor vervolging ten aanzien van de familie van verzoekers' vader en N.. De bestreden beslissingen in hoofde van verzoeker S.C. en tweede verzoekster S.G. verwijzen naar de bestreden beslissing genomen in hoofde van eerste verzoekster S.D., waarin de beweerdte problemen als ongeloofwaardig bevonden werden.

De motivering steunt op volgende elementen:

- niettemin zij meermaals bevestigd werd over de vrees in hoofde van haar kinderen (notities van het persoonlijk onderhoud van 24 november 2021 van verzoekers' moeder (hierna: notities moeder), p. 18, p. 25) heeft verzoekers' moeder de problemen met de familie van verzoekers' vader en het seksueel misbruik van eerste verzoekster door N. niet vermeld in haar eerste verzoek om internationale bescherming, wat nefast is voor de geloofwaardigheid van deze beweerdte problemen; verzoekers' moeder geeft geen bevredigende verklaring voor het laatsttijdig kenbaar maken van deze vrees (notities tweede verzoekster S.G., p. 7, p. 13);

- de context en de omstandigheden van het vermeende misbruik en de problemen met de familie van N. zijn niet geloofwaardig, gezien (i) verzoekers' moeder met eerste verzoekster naar het ziekenhuis zou zijn gegaan na het misbruik maar geen enkel medisch document ter staving hiervan wordt neergelegd en (ii) verzoekers' moeder niet kon duiden waar N., de oorzaak van de bedreigingen, naar toe ging nadat hij door verzoekers' ouders het huis uit werd gestuurd (notities tweede verzoekster S.G., p. 9);

- wat betreft de discussies tussen verzoekers' moeder en de familie van N. en de hierbij geuite dreigingen, heeft verzoekers' moeder geen stappen ondernomen om tot een andere oplossing te komen - desgevallend via onderhandeling met de familie van N. -, stelt ze dat de politie niets kon doen en dat ze dan besloot om het land te verlaten (notities tweede verzoekster S.G., p. 10-11);

- hoewel de feiten zouden dateren van begin 2018 hebben verzoekers nog tot begin 2019 in hetzelfde huis gewoond waar verzoekers' ouders N. hebben weggestuurd (notities tweede verzoekster S.G., p. 12), zonder ooit overwogen te hebben om naar een andere locatie binnen Angola te verhuizen (notities tweede verzoekster S.G., p. 12);

- aangezien de familie van verzoekers' moeder N. steeds gingen opzoeken en aanvallen (notities tweede verzoekster S.G., p. 12), is niet geloofwaardig dat de familie van verzoekers' moeder hen niet konden beschermen en bijstaan;

- verzoekers' moeder zou nooit naar de politie gegaan zijn om hulp te zoeken voor het seksueel misbruik en de bedreigingen door de familie van N., terwijl van verzoekers' familie wel kon verwacht worden dat ze zich in eerste instantie tot de politie zouden wenden voor directe hulp.

Verzoekers slagen er in het verzoekschrift niet in om de pertinente motieven te weerleggen zoals deze zijn opgenomen in de bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoekster S.D. en waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissingen in hoofde van tweede verzoekster S.G. en verzoeker S.C.. Deze motiveringen zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op deze grond wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van de door verzoekers voorgehouden vrees voor de familie van N.. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijven.

Zij komen immers in wezen niet verder dan het louter volharden in hun vluchtrelaas, het hekelen van het verloop van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekster, het verwijzen naar algemene landeninformatie inzake de werking van de politie in Angola, het ontkennen van andere mogelijke oplossingen, het geven van verklaringen ter verschoning van het laattijdig kenbaar maken van de vrees en de afwezigheid van enig medisch document, het houden van een voornamelijk theoretisch betoog inzake de (on)mogelijkheid van een verhuis binnen Angola, en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Dit vormt evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer.

Mede gelet op wat volgt, slagen verzoekers er niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing in hoofde van eerste verzoekster S.D. – waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissingen in hoofde van tweede verzoekster S.G. en verzoeker S.C. – te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging in hun hoofde aannemelijk te maken.

6. In het verzoekschrift wordt kritiek gespuid op het verloop van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekster. Er wordt meer bepaald gehekeld dat de dossierbehandelaar aan eerste verzoekster S.D. slechts één vraag heeft gesteld over het geweld dat ze had ondergaan en dat geen rekening werd gehouden met de bijzondere kwetsbaarheid van de minderjarige eerste verzoekster.

Uit het administratief dossier blijkt dat het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekster werd afgenomen door een gespecialiseerde dossierbehandelaar, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een speciale opleiding kreeg om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen, en die bijkens de vraagstelling de nodige zorgvuldigheid aan de dag heeft gelegd.

Eerste verzoekster werd op 3 juli 2023 gehoord in aanwezigheid van haar advocaat en haar moeder (notities van het persoonlijk onderhoud van 3 juli 2023 inzake eerste verzoekster S.D. (hierna: notities eerste verzoekster S.D.). Verzoekers' moeder werd tevens gehoord in het kader van de respectievelijke verzoeken van eerste verzoekster S.D., tweede verzoekster S.G. en verzoeker S.C..

Voor zover wordt betoogd dat aan eerste verzoekster slechts één vraag werd gesteld over het geweld dat ze had ondergaan, blijkt uit lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud nochtans dat de *protection officer* eerste verzoekster uitgebreid en zorgvuldig heeft bevraagd over de redenen waarom zij uit Angola vertrokken is, over haar neef N. en over de ruzie met de familie van haar vader (notities van het persoonlijk onderhoud van eerste verzoekster, p. 7-9). Verweerder heeft eerste verzoekster, alsook haar moeder, uitgebreid de kans geboden om haar asielmotieven in een vertrouwelijke omgeving toe te lichten. Eerste verzoekster, verzoekers' moeder en de advocaat hebben bovendien, zoals in alle stadia van de procedure, de mogelijkheid gekregen om bijkomende stukken neer te leggen en/of (aanvullende) opmerkingen te formuleren. Het persoonlijk onderhoud op het CGVS heeft dan ook in de gepaste en wettelijk voorziene omstandigheden plaatsgevonden en eerste verzoekster heeft wel degelijk de mogelijkheid gehad om, bijgestaan door haar moeder en advocaat, de aanvraag in al zijn aspecten voor te leggen.

Bovendien blijkt uit het ter zitting bijgebracht gynaecologisch attest van 13 december 2023 dat eerste verzoekster geen actieve herinnering heeft aan het seksueel misbruik. Dit maakt dat de voorgestelde vragen in het verzoekschrift, die de dossierbehandelaar aan de dertienjarige eerste verzoekster over details van het seksueel geweld zou kunnen stellen ("*...* Hoe vaak heeft uw oom u gevraagd om dingen te doen die u niet wilde doen? [...] Wat vroeg hij je om te doen?"), onzinnig – en mogelijk zelfs ongepast – zouden zijn.

Bijkens het administratief dossier heeft verweerder bij de beoordeling rekening gehouden met de verklaringen van alle verzoekers en hun moeder in het kader van hun respectievelijke persoonlijke onderhouden op het CGVS, met de opmerkingen en aanvullingen van verzoekers' moeder en advocaat tijdens de persoonlijke onderhouden, en met de bijgebrachte documenten.

Het verzoekschrift bevat geen bijkomende, concrete en persoonlijke elementen in hoofde van eerste verzoekster, noch in hoofde van tweede verzoekster en verzoeker, waarmee verweerder geen rekening zou hebben gehouden.

Omwille van het voorstaande kan het verzoekschrift niet worden gevolgd waar wordt betoogd dat verweerder geen rekening heeft gehouden met de bijzondere kwetsbaarheid van eerste verzoekster. Verweerder heeft wel degelijk rekening gehouden met eerste verzoeksters minderjarige leeftijd en de nodige voorzichtigheid getoond bij de behandeling en de beoordeling van dit dossier, zeker gezien het relaas van seksueel misbruik van een minderjarige dat naar voor wordt geschoven.

Ook in het kader van de verzoeken om internationale bescherming in hoofde van tweede verzoekster en verzoeker, die geheel gebaseerd zijn op het verzoek van eerste verzoekster, heeft verweerder rekening gehouden met hun minderjarig profiel bij de behandeling en de beoordeling van hun respectievelijke verzoeken (cf. bestreden beslissing in hoofde van tweede verzoekster, p. 1; bestreden beslissing in hoofde van verzoeker, p. 1-2). Dit blijkt bovendien ook uit de vaststelling dat de commissaris-generaal in de bestreden beslissingen de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie vestigde op het feit dat verzoekers minderjarig zijn en dat bijgevolg het Kinderrechtenverdrag op hen moet worden toegepast.

7. Verder wordt in het verzoekschrift betoogd dat verzoekers' moeder het seksueel misbruik van eerste verzoekster door N. aanvankelijk niet wenste te vermelden om haar een dergelijke procedure te besparen en omdat ze haar dochter wenste te beschermen.

Dergelijke excuses kunnen niet rechtvaardigen dat de moeder van verzoekers heeft nagelaten het seksueel misbruik en de problemen met de familie van N. te vermelden in haar eerste verzoek om internationale bescherming, noch tijdens de procedure bij het CGVS, noch in de daaropvolgende beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De Raad benadrukt hierbij dat van een verzoekster om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor haar leven en dat van haar kinderen en daarom de bescherming de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat zij alle elementen ter ondersteuning van haar verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van haar vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoekster dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, gezien op haar de verplichting rust om haar volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De verzoekster draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van haar asielrelaas.

Het feit dat verzoekers' moeder deze – beweerdelijke – essentiële elementen niet eerder heeft genoemd, ondermijnt op fundamentele wijze de waarachtigheid ervan.

8. Wat betreft de afwezigheid van enig medisch document wordt in het verzoekschrift geopperd dat verzoekers' moeder het niet nodig achtte om te vertellen over het geweld waarvan haar dochter het slachtoffer was en het daarom niet opportuun achtte om een verklaring van de arts te vragen.

Dit komt voor als een loutere *post factum* verklaring ter verschoning van de afwezigheid van het neerleggen van enig medisch attest, die niet kan worden aangenomen. Immers kan niet worden aanvaard dat verzoekers' moeder geen enkel medisch attest zou hebben meegekregen. Dit klemte te meer omdat eerste verzoekster in Angola meerdere malen op onderzoek zou zijn geweest en uitgebreid werd behandeld ingevolge het vermeend seksueel misbruik (*“Wat gebeurde er in die medische post?”*, *“De verplegers hebben gezegd dat ze inderdaad seksueel misbruikt was.”*, *“Naar welke medische post ging u?”*, *“Lodon Zima.”*, *“Hebt u daar nog medische documenten van?”*, *“Nee.”*, *“Vertel maar verder. wat gebeurde er dan na het medische onderzoek?”*, *“Ze is geobserveerd geweest, ze was aan het bloeden. De dochter zei dat hij niet veel kon doen, maar hij heeft enkele medicatie gegeven die ze kon innemen. Ze hebben de eerste zorgen toegediend.”*, *“En dan?”*, *“Nadien heeft de dokter haar verder begeleid.”*, *“Hoelang is ze toen in de medische post geweest?”*, *“Nee nee ze is niet gebleven, ze is verschillende keren teruggedaan.”*, notities tweede verzoekster S.G., p. 9). Bijgevolg doet afwezigheid van enig medisch document over de vermeende behandelingen en onderzoeken in Angola ingevolge het seksueel misbruik van eerste verzoekster wel degelijk afbreuk aan de waarachtigheid van het vermeend seksueel misbruik.

9. Verder wordt in het verzoekschrift gesteld dat verzoekers' moeder verklaarde dat zij had geprobeerd om de zaak met de familie te bespreken, maar dat dit niet meer mogelijk was wegens de grote spanningen.

In zoverre dat in het verzoekschrift wordt gesuggereerd dat verzoekers' moeder had geprobeerd om de zaak met de familie te bespreken, blijkt uit haar verklaringen bij het CGVS nochtans dat zij de zaak met haar eigen familie had besproken en nooit heeft geprobeerd om te onderhandelen met de familie van haar echtgenoot om tot een oplossing te komen (*“Wat hebt u gedaan om proberen te situatie met de familie op te lossen?”*, *“Ik heb met mijn familie gesproken, en gezien ik het ook niet aan de politie kon vertellen, en de andere feiten die gebeurd waren, moest ik beslissen om het land te verlaten.”*, *“Hebt u ooit geprobeerd om met de familie te onderhandelen, om tot een oplossing te komen?”*, *“Nee nee. Het klimaat was niet meer gezond.”*, notities tweede verzoekster S.G., p. 11).

Het is geenszins aannemelijk dat verzoekers' moeder geen andere, minder ingrijpende oplossingen zou hebben overwogen vooraleer samen met verzoekers het land te verlaten. Dergelijke vaststelling tast de geloofwaardigheid van het asielrelaas verder aan.

10. Wat betreft de theoretische uiteenzetting in het verzoekschrift inzake de (on)mogelijkheid van een interne vlucht, kan slechts worden vastgesteld dat niet concreet wordt toegelicht waarom verzoekers' familie nooit overwogen had om te verhuizen naar een andere locatie binnen Angola om zo de familie van N. te ontlopen.

De vaststelling dat de feiten dateren van begin 2018, maar dat verzoekers nog tot begin 2019 in hetzelfde huis zouden blijven wonen zijn, ondergraaft verder de geloofwaardigheid, minstens de ernst, van de beweerde problemen met de familie van N..

11. Indien verzoekers' asielrelaas enige geloofwaardigheid zou worden toegekend, wat niet het geval is, dan dient er nog op gewezen dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoekers om internationale bescherming geen enkele aanspraak kunnen maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land.

In het verzoekschrift wordt geopperd dat verzoekers' moeder geen bescherming in Angola heeft gezocht omdat zij haar dochter niet tot de zondebok wou maken, omdat zij door de familie met de dood werd bedreigd als ze naar de politie zou gaan, en omdat de politie in Angola weigert rekening te houden met klachten over huiselijk geweld en seksueel geweld ten aanzien van minderjarigen.

Er kan redelijkerwijs van verzoekers' moeder worden verwacht dat zij haar familie zou beschermen tegen de bedreigingen van de familie van N. en zich bijgevolg minstens tot de politie zou wenden. Daarnaast valt in navolging van verweerder op te merken dat de moeder van verzoekers enerzijds heeft verklaard dat de familie van N. hen bedreigde als ze naar de politie zou gaan. Anderzijds wordt vastgesteld dat deze bedreigingen ook plaatsvonden wanneer ze niet naar de politie zou gaan, wat suggereert dat het al dan niet melden bij de politie geen invloed heeft op de ernst van de bedreigingen. Voor zover in het verzoekschrift verwezen wordt naar algemene informatie over de werking van de politie in Angola en de behandeling van klachten van huiselijk geweld en seksueel geweld ten aanzien van minderjarigen, kan slechts worden vastgesteld dat verzoekers' moeder, noch haar familie enige poging hebben ondernomen zich tot de autoriteiten te wenden. Verzoekers blijven dan ook bij loutere algemene beweringen omtrent de werking van de politie in Angola, doch tonen geenszins concreet aan dat zij geen beroep zouden kunnen doen op de politie, noch dat deze hen geen bescherming zou bieden.

De Raad benadrukt hierbij dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400). Geen enkele rechtsstaat kan er overigens in slagen een absolute bescherming te bieden.

12. Het ter zitting bijgebrachte gynaecologisch attest van 13 december 2023 aangaande eerste verzoekster S.D. kan geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen.

Waar in het attest wordt gesteld dat verzoekers' moeder het *“verhaal van seksueel misbruik met penetratie op 8 jarige leeftijd in Angola door neef van vader”* heeft verteld, steunt het duidelijk op de verklaringen van verzoekers' moeder. Daarnaast vermeldt het attest dat eerste verzoekster *“hier geen actieve herinnering aan”* heeft. Meer nog, het attest vermeldt dat het *“obv klinisch onderzoek onmogelijk [is] om seksueel misbruik te ontkennen, noch te bevestigen”*.

Bijgevolg kan het bijgebrachte gynaecologisch attest, dat bovendien een vijftal jaar na het vermeende seksueel misbruik werd opgesteld, geen afbreuk doen aan de voormelde vaststellingen in verband met de ongeloofwaardigheid van het voorgehouden seksueel misbruik van eerste verzoekster door N. en de vermeende problemen met de familie van N..

13. De Raad stelt verder vast dat verzoekers in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hen in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten (een kopie van de identiteitskaart van eerste verzoekster S.D.; een kopie van de geboorteakte van tweede verzoekster S.G.; een kopie van de identiteitskaart van verzoeker S.C.) zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden nood aan internationale bescherming.

14. Gelet op het geheel van wat voorafgaat treedt de Raad verweerder bij dat niet geloofwaardig is dat verzoekers Angola verlaten hebben omwille van een gegronde vrees voor vervolging ten aanzien van de familie van N. / de familie van hun vader.

15. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekers het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

16. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengen verzoekers geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien maart tweeduizend vierentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS